



# Buitenpost

Tijdschrift van Volkstuindersvereniging Kweeklust

Nummer 2

Winter 2016/17



## Inhoudsopgave

Redactioneel		1
<i>Loes Geraedts</i>	De sloot en het schrijvertje, vervolg	2
<i>Dini Aalpol</i>	Tuinspreuken	3
<i>Frank van Delden</i>	Bout	4
<i>Wim Borsje</i>	Een wezel.....slachtoffer van een mollenklem?	5
<i>Tineke van Bottenburg &amp; Loes Geraedts</i>	Tuinieren op zijn Turks?	7
<i>Jeannette Voorneveld</i>	Een leuke herinnering	9
Dierspotters		
<i>Ineke van de Pol</i>	Winterstemming	11
<i>Gijs van Daltsen</i>	Egelhuis	11
<i>Ellen Nagel &amp; Edo von Morgen</i>	De kikkers	12
<i>Kweeklust</i>	De Hakselaar komt!	14
<i>Ineke van de Pol</i>	Klein, klein kwekertje	16
<i>Ingeborg Pouwels &amp; Wouter Pfeiffer</i>	Even naar nummer 100	18
<i>Tineke van Bottenburg</i>	Glas in lood op de tuin	20
<i>Dini Aalpol</i>	Pootschipje????	22
<i>Loes Geraedts</i>	Reactie op gedicht De Berenklaauw	24
<i>Marieke da Costa</i>	Mollenpad	25
<i>Gijs van Daltsen</i>	Hallo tuinleden	27
<i>Hans Krabbe</i>	Ik huil oprecht tranen	29

## Redactioneel

Ook in de volkstuin vliegt de tijd voorbij. Het zo succesvolle zomernummer van de Buitenpost lijkt alweer lang geleden. Ondertussen zijn de aardappels al uitgegraven en opgegeten, heeft de mol weer huisgehouden in het grasveld, is er gesnoeid en gezaagd, en heeft het jaarlijkse hoogtepunt van het verenigingsleven plaatsgehad: de Hakselaar! Zo ongeveer in de allerlangste en donkerste nacht plofte weer het formulier van Garant zaden op de deurmat. En dan weet je: de lente is in aantocht! De echte tuinder kijkt weer vooruit en droomt van grote oranje pompoenen en van de nieuwjaarsreceptie.

Valt er nog iets gewichtigs op te merken? Wel, vanwege dat ene eerste zomernummer heb ik al meer mensen van de vereniging leren kennen dan in de afgelopen 15 jaar. Nu weet ik wie er van vogeltjes houdt, van tulpen, dieren, wie de poëzieliefhebbers zijn, ik ken zelfs allerlei namen die bij gezichten horen. En ik vind dat heel plezierig eigenlijk.

Het andere is dit: Voor dit winternummer hebben heel veel mensen leuke stukjes en foto's ingestuurd. En dat is toch wel hardverwarmend. Ga daar mee door, al jullie inzendingen zijn welkom. Voor het zomernummer 2017 natuurlijk, want ook in de volkstuin vliegt de tijd voorbij.

De redactie van Buitenlust wenst iedereen weer een bol- en knolrijk seizoen!

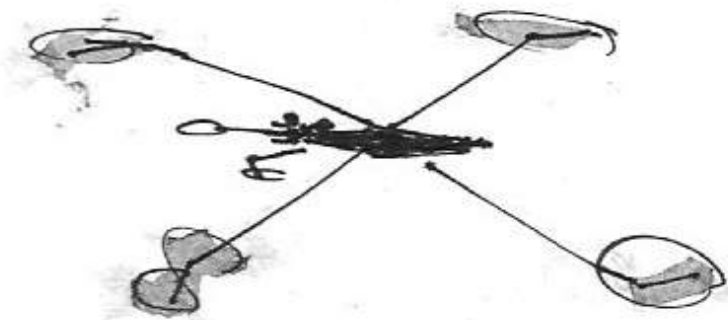


## De sloot en het schrijvertje, vervolg

Loes Geraedts (tuin 125)

Voordat ik mijn winterslaapplek induik heb ik nog wat opgeschreven. (Ik ben niet voor niks een schrijvertje). Het was een stille, zwoele zomeravond, en wat ik zag was verbijsterend. Het landje van een hardwerkende mevrouw, waar prachtige bonenplanten stonden met lekkere sperziebonen, precies goed van dikte te wachten tot ze de volgende ochtend geoogst konden worden. Want dan kwam mevrouw terug van vakantie. Dus wat ik zag was een enorme bende zwarte vogels. In een doodstille bedrijvigheid vraten ze al die heerlijke boontjes op. En het gekke was, het wemelt daar in die tuin van de kabouters, er was er niet een die ook maar iets deed om dit vreselijke eetfestijn te verhinderen. Sindsdien heb ik mijn twijfels bij dat zogenaamde ijverige kabouterfolk. Dit is te

erg om aan te zien, ik zoek mijn sloot weer op. Als er tenminste nog sloot over is, want er staat soms zo weinig water in de sloot dat ik zo ongeveer over de



bodem van de sloot moet schaatsen. Niet te doen! Waar blijft al dat water toch? Misschien is er iemand die heel veel koffie zet. Koffie wat naar slootwater smaakt, daar heb ik wel eens over gehoord. Nou verder maar, langs die tuin waar ik vaak iemand hoor kloppen en bonken en kneden. Zij MAAKT iets, dat zie ik wel, ze hangt dingen in bomen of in struiken. Er staat ook een soort van puntmuts, maar daar zit geen kabouter onder, dus zal het wel wat anders zijn. Ik ga er wel eens onder schuilen, dan komt heel 'toevallig' ook altijd het roodborstje. Dan zitten we gezellig samen onder de puntmuts. Roodborst vertelt graag. Deze keer gaat het over een vrouw op de tuin die denkt, zegt hij, dat ik naar haar luister als ze tegen mij praat, omdat ik mijn kopje scheef houd. Ik zit dan bij haar in de buurt, om te kijken of ze eindelijk eens een lekkere worm uit de grond tevoorschijn laat komen. "Ach mensen doen en denken maar wat " gniffelen we samen. Zullen we maar weer eens

verder gaan. Nog even langs dat huis met dat grote grasveld, waar broer mol steeds naar boven komt om even rond te snuffelen en dan een berg zwart zand in het groene gras achter laat. Ik ga niet aan land, ik ben als de dood dat ik in een mollenklem terecht kom. Ik zal broer mol waarschuwen dat hij goed moet uit 'voelen'. Ik schaats nog wat verder langs bomen vol met appels en peren. Jammer dat ik niet van fruit houd, maar ik zie genoeg wespen die er dol op zijn. Dus dat fruit komt wel op. En nu moet ik maken dat ik een rustig overwinterplekje vind. Want inene beginnen er overal mensen planten en dingen uit de sloot te trekken en wordt het een kale boel langs de slootkant. Maar ik weet nog wel een plekje waar nooit iemand komt. Waar de wind kleine golfjes waaiert en de winterzon het water verwarmt. In de zachte modder, daar is het goed winterslapen.

Ik groet u allen

## Tuinspreuken

*Aan het einde van de dag  
moeten je voeten vies zijn ,  
je handen smerig en je ogen  
Glinsterend !*

Ik ben dol op aforismen ; soms zegt EEN rake zin meer dan een dik boek. In de tuinspreuk in deze rubriek valt dit samen met mijn liefde voor de moestuin.

De volgende tuinspreuk is meer een 'uitleg ' en combineert dit ook nog eens met wijsheid en filosofie (en humor ). Dan kan zo'n spreuk bij mij niet meer stuk!

*Kennis is weten dat een tomaat een vrucht is.  
Wijsheid is die niet in een fruitsalade te stoppen.  
Filosofie is je afvragen of dat betekent dat ketchup een smoothie is.*

*Als we geen winter hadden  
Zou de lente niet zo plezierig zijn*

Dini Aalpol (tuin 117)

## Bout

*Frank van Delden (tuin 115)*



De route naar onze tuin gaat over de Kweeklaan. Dat spreek ik (als rechtgeaarde Hagenees) altijd uit als Kwee-Klaan. In Den Haag is vergelijkbaar een Beeklaan, genoemd naar de beek die door de hofstad liep, maar iedereen heeft het altijd over de Bee-Klaan; maar dat terzijde.

Er was me iets vreemds opgevallen op die Kweeklaan. Een bout. Een bout? Ja, een bout. Geen lamsbout, strijkbout of soldeerbout, maar een gewone ijzeren bout. Met een zeskantige kop en een schroefdraad. Waar? De Kweeklaan begint recht, dan komt de eerste knik, dan weer een stukje recht, dan de tweede knik, en 30 rijen tegels verder is een bijzondere tegel. Een tegel met een bout erin.

Niets bijzonders, toch? Maar die bout in die tegel prikkelt m'n fantasie. Hoe komt nu in vredesnaam zo'n bout in die tegel terecht? Zou de bout afkomstig zijn van een machine die tegels maakt, ergens in een tegelfabriek? En hoe zou het gegaan zijn met die machine, kon die best zonder een bout en was er verder niets aan de hand? En zijn er probleemloos nog duizenden tegels geproduceerd? Of is de machine minder mooie tegels gaan maken? Minder maatvast, of niet precies vierkant, of met een scheef vellingkantje? Of is die machine volledig gecrashed en is hij met een donderend geweld in elkaar gestort? Mogelijk is de hele fabriek daardoor in de problemen gekomen. Ik heb nooit gehoord van een vreselijk ongeluk in een betontegelfabriek. Maar ja, misschien is het wel al heel lang geleden misgegaan, heeft het Polygoon Journaal er ooit over bericht. Ik weet het niet. Hoe belangrijk was die bout?

En dan nog de oorzaak. Dat is ook gissen, fantaseren. Er zijn zo veel mogelijkheden. Is die bout bijvoorbeeld zo maar losgetrild? Of is hij te zwaar belast geweest en geknapt? Het zou natuurlijk ook kunnen zijn dat een arbeider, die voor de zoveelste keer door z'n chef-opzichter op z'n donder had gekregen, de bout uit pure boosheid en frustratie stiekem en expres heeft losgedraaid, om de boel eens flink te saboteren! Met desastreuze gevolgen!

Hoe het zit, we zullen het nooit weten. Voorlopig zit die bout daar rustig in die tegel, een beetje verroest, maar verder ongedeerd. We lopen of fietsen er gewoon overheen, dat kan hem niets schelen. Eigenlijk kan die bout mij ook niet zoveel schelen. Hij zoekt het maar uit. Hij kan mij de bout hachelen!

## Een wezel..... slachtoffer van een mollenklem?

*Wim Borsje (tuin 105)*

Afgelopen zomer gaf Barbara Coolen een seintje, dat er toch wel een "héél grote muis" op haar tuin lag. Het bleek om een wezel te gaan.



De wezel is het kleinste roofdier (marterachtige) in Nederland/Europa. Het lichaam is langgerekt en heel lenig met relatief korte poten. De rugkleur is bruinig en de buikzijde wit. De staart is heel kort. Wezels vinden onderkomen in muizen- en

rattenholen, in nissen in houtstapels e.d. Op Kweeklust kunnen ze ook dekking zoeken onder tuinkisten, schuurtjes en tuinhuizen. Ze leven solitair en zijn zowel overdag als 's nachts actief. Het zijn schuwe dieren.

Op Kweeklust heb ik er gedurende de afgelopen 25 jaar slechts ca. vier gezien.

Het voedsel van wezels bestaat vooral uit (woel)muizen. De behoefte is een á twee muizen per dag. Zelf heb ik een keer een wezel in een 'lifetrap' gevangen, toen ik doende was uit te zoeken welke muissoort de slootdevers zo overhoop haalden. Vrijgelaten galoppeerde deze wezel ongelooflijk snel weg.

Of er vroeger meer wezels op Kweeklust voorkwamen is mij onbekend. Er is wel een pad naar dit roofdiertje genoemd: het 1<sup>e</sup> zijpad links aan de Kweeklaan heet Wezelpad



De mensheid vormt helaas ook voor de wezel de grootste bedreiging! Op Kweeklust kunnen wij de leefomstandigheden van de wezel bevorderen door de dichte

struikbegroeiing van de groenstroken goed in stand te houden.

Gebruik geen muizen- en rattengif, want als een wezel een door gif aangetaste muis eet, dan gaat hij er zelf ook aan dood. Gebruik geen mollenklemmen, want wezels verplaatsen zich ook wel via mollengangen en lopen daarbij het risico in een klem te worden gedood. De gevonden wezel vertoont duidelijk achter de schouders een klemafdruk.

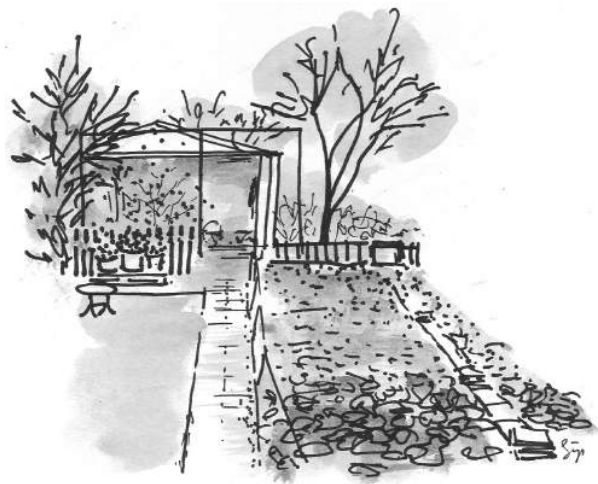
Waarschijnlijk is deze wezel vanuit de klem achteloos weggegooid en vervolgens door een kat of een aasetende vogel getransporteerd en op de tuin van Barbara Coolen achtergelaten.

We kunnen de leefmogelijkheden voor de wezel op Kweeklust ook bevorderen door op een rustig plekje op de tuin(en) een kleine hout- of steenstapel met nissen te bouwen, afgedekt met wat (landbouw)plastic en daar overheen wat takken. Dit biedt een uitstekende schuil- en/of nestgelegenheid. Een wezelvrouwtje kan door een opening van zo'n 3 á 4 cm en werpt meestal maar eenmaal vijf tot zeven per jaar.

De wezel is een natuurlijke bondgenoot van ons om de muizenstand op onze tuinen binnen de perken te houden. Laten wij ons doen en laten daar op afstemmen!

## Tuinieren op zijn Turks?

*Tineke van Bottenburg & Loes Geraerds*



We denken misschien dat de tulp een typisch product van Nederlands bodem is, maar wist je dat de tulp in de 16de eeuw naar Nederland gekomen is vanuit het oosten/ Turkije? Voor ons reden om met de heer en mevrouw Ulas, tuinders op tuin 124, te spreken over wellicht andere gewassen die ook uit Turkije over zijn gewaaid en over de overeenkomsten en verschillen tussen tuinieren in Nederland en Turkije.

De heer en mevrouw Ulas komen uit het oosten van Turkije, uit een dorp in de buurt van Elazag. Het is een heuvelachtige streek, tegen de bergen aan. De Zwarte zee is zo'n twee tot drie honderd meter ver. Qua klimaat is er "alles", koud en sneeuw in de winter, in het voor-en najaar aangename temperatuur en doorgaans groeizaam weer, in de zomer warm en heel droog. Water uit de bergen vult de rivieren, er is doorgaans genoeg water om te irrigeren. De familie heeft van ouds her het land bewerkt, maar dan gaat het wel over veel grond, enkele hectaren groot. Voornamelijk graan en fruitbomen. Bij huis had men een moestuin, waar voor het hele jaar groenten en fruit werd gekweekt. In de dorpen moet men nog steeds zelfvoorzienend zijn.

De familie Ulas woont al tientallen jaren in Nederland. In Weesp hebben zij sinds een jaar of 15 een moestuin op Kweeklust. Het is een grote tuin (ongeveer 320 m<sup>2</sup>) met vooral veel groenten en in het voorjaar een klein stukje met prachtige tulpen. Er wordt van alles gekweekt, verschillende soorten bonen, aubergines, courgettes, tomaten, kool, uien, paprika, peper, knoflook, peterselie. Verder hebben ze fruitbomen, appels, peren, pruimen. En, een abrikoos.

Het tuinieren wordt vooral gedaan door meneer Ulas met hulp van zijn (schoon)zoons, het verwerken van de oogst is vooral de taak van mevrouw Ulas en de (schoon)dochters.

Het grootste verschil in tuinieren tussen Turkije en Nederland komt door het verschil in klimaat. In Turkije kunnen sommige gewassen wel twee keer per jaar worden geoogst. Zoals op iedere tuin, gaat het ene

jaar het ene gewas goed, het andere jaar een ander gewas. Slakken zijn er ook, daar en hier. In Turkije hebben ze last van wilde zwijnen. Daar hoeven ze in Nederland geen zorg om te hebben.

Er is niet veel verschil in gewassen. Maar ook hiervoor geldt: met meer zon wil een gewas of een boom vaak beter gedijen, zoals de druif en de abrikoos. De heer Ulas heeft jaren geleden een pit van een abrikoos meegenomen uit Turkije en geplant in zijn tuin. De boom doet het goed, maar er komen tot op heden geen vruchten aan. Vast een kwestie van zon en waarschijnlijk moet er een boom bij. Verder probeert de heer Ulas Turkse boon-soorten uit, zoals een boon die in september pas bloeit en in oktober peulen geeft. En dan zijn er nog de druiven (die kennen we hier wel) en de druivenbladeren. Dat je druivenbladeren kan eten c.q. verwerken is minder bekend in Nederland; je kan er heerlijke gevulde rolletjes van maken.

Mevrouw Ulas gaf ons een mooi recept voor Sarma, rolletjes van druiven- of koolbladeren gevuld met een mengsel van gehakt, uien en kruiden.

### *Recept voor Sarma*

#### *Voor de vulling:*

*1 glas rijst (bij voorkeur Turkse)  
1 glas Bulgur (tarwe)  
400 gr. gehakt  
1 geraspte ui  
half glas zonnebloemolie  
kruiden, zoals hete peper, gedroogde munt,  
gedroogde basilicum  
halve eetlepel sambal  
zout en verse peterselie*

#### *Voor de rolletjes:*

*druivenbladeren (de ronde vorm, niet het vijfvingerige blad) of koolbladeren. De druivenbladeren worden niet vooraf gekookt, de bladen van de kool wel.*

#### *Voor het koken van de rolletjes:*

*een ruime pan  
een eetlepel tomatenpuree en twee citroenen.*

*Meng alle ingrediënten voor de vulling door elkaar. Vul hiermee een blad, maak er kleine rolletjes van (b.v. de dikte van een wortel). Leg de rolletjes op elkaar in een ruime pan. Maak een mengsel van water en de tomatenpuree en doe dit mengsel vervolgens over de rolletjes in de pan. De rolletjes moeten net onder staan. Leg bovenop schijfjes citroen. Breng het geheel aan de kook.. De Sarma zijn klaar als het blad zacht is.*



## Een leuke herinnering

*Jeannette Voorneveld (tuin 9a)*

Het 65 jarig bestaan van Kweeklust september 2004.

Het begon in het voorjaar. Alle leden ontvingen een envelop met zonnebloemzaad in de brievenbus. De bedoeling hiervan was, om deze te gaan planten. Tijdens de viering van het 65-jarig bestaan, zou bekend gemaakt worden wie de hoogste zonnebloem had.

Er ontstond een onderlinge strijd met hilarische taferelen. Als je iemand sprak ging het over de hoogte uiteraard, de mijne is al zo'n 1,5 meter, oh die van mij heb ik niet gemeten maar dat is een kwestie van tijd enz. enz.

Mijn voormalig buurman Kees Veer bleek ook zeer fanatiek. Hij vroeg dan ook regelmatig, "hoe gaat het met jouw zonnebloem. Ik zie hem niet staan". Waarop ik antwoordde: "Hij is er echt wel maar staat verscholen, daar groeit hij harder van". "Ja, ja", zei Kees "we gaan het zien".

Gelukkig zat er een sloot tussen ons in en kon hij niet goed zien hoe of wat.

Ook Joop Wollendorp: "goh Jeannette, heb je mijn zonnebloem al gezien? Hij gaat best hard hoor, ik heb bij verschillende mensen gekeken en ik ga best wel goed. Maar hoe hoog is die van jou nou?"

Ik zei: "Ik weet het niet Joop, het blijft een verrassing, tot aan de meting".

"Mag ik even komen kijken?" zei Joop. "Nee Joop, dan is de spanning weg. Het is tenslotte maar een spelletje".

De dag van het feest is aangebroken.

's-Morgens moeten wij een briefje inleveren met de gemeten hoogte van je zonnebloem. Die van mij bleek zo rond de 3,5 meter te zijn.

's-avonds tijdens de onthulling bleek ik de hoogste zonnebloem te hebben, en won een fles wijn.

Waarop menigeen kon lachen, maar Joop Wollendorp vindt het niet eerlijk.



Ik had nl. in de kringloop winkel tentstokken (van die dunne fiberglas stokken) gekocht, en in elkaar geschoven kwamen ze toch al snel aan zo'n 3,5 meter. Daarbij 2 prachtige fluwelen, geborduurde

zonnebloemkussentjes gekocht, en mijn plan was geboren.

Ik heb er vreselijk om gelachen, want ja, ik had tenslotte de hoogste zonnebloemen.

"Nou", zegt Joop, "ze gaat er toch mooi met een fles wijn van door".

"Nee Joop, morgenmiddag kom ik bij je langs, neem ik de wijn mee en drinken we deze gezamenlijk leeg".

Ik, de volgende dag naar Joop en Tinie.

Fles werd uitgepakt en tot onze verbazing zat er geen wijn in.

Maar een fles ZONNEBLOEMOLIE!!!

We hebben beiden onder tafel gelegen, niet van de wijn, maar van het lachen.

Om nooit meer te vergeten.



## *Haagwinde*

*Als kind beminde ik teer de haagwinde  
niets wou erbij zoemen,  
maar ik hield van hun bloemen  
ze heetten pispotjes, maar ik vond het dotjes  
al wou het plukken niet bijster goed lukken.  
Nu ik zelf met plezier al jaren tuinier  
haat ik de haagwinde  
Want al dat wil groeien  
slaat zij in haar boeien  
pleegt zij te verslinden*

*Uit: Maarten's moestuin. Stormy Minutes. VPRO*

# Dierspotters

## Winterstemming

*Ineke van de Pol (tuin 9)*



Wat is Kweeklust toch prachtig in alle jaargetijden. Natuurlijk in de eerste plaats in het voorjaar als overal het jonge groen weer tevoorschijn komt. Ook in de zomer als alles in volle bloemenpracht staat en in de herfst als de bladeren alle kleuren van de regenboog aannemen. Maar ook in de winter is het er mooi.

Ik schuif mijn stoel voor de gesloten openslaande deur en zet een klein kachelkje bij me. Zo in mijn winterjas is het niet te koud, zeker niet als een laag winterzonnetje vrolijk door de ramen naar binnen schijnt. Veel heb je niet nodig om vogeltjes te trekken. Met een snoertje nootjes, een containertje zaadjes, een potje pindakaas en wat brood op de grond kom je een heel eind. En dan maar wachten met een boekje en de verrekijker onder handbereik. Ook dan kun je genieten met een kopje thee uit de thermoskan.

Al gauw komen de brutaalste beestjes. Ze kijken zoekend rond of er iets van hun gading is. Natuurlijk de gewone mussen en meesjes. Het werden er al meer. Eensklaps zag ik een schitterend exemplaar. Rossig met witte plekken en blauwe vleugels. Ik kon hem niet thuisbrengen. Sterker nog, ik had nog nooit zoiets gezien. Ik moest het vogelboekje erbij halen: een Vlaamse gaai.

Stil bleef ik zitten tot er ineens een dier de tuin opkwam en languit ging liggen: een reusachtige haas. Hij was totaal niet bang en gedroeg zich alsof hij helemaal op zijn gemak was.

Zo zie je dat zelfs in de winter Kweeklust vol verrassingen is.

## Egelhuis

*Gijs van Daltsen (tuin 21)*

Geen meldingen van dieren de afgelopen periode. Jammer natuurlijk, misschien heeft het iets te maken met de door het Wereld Natuurfonds aangekondigde uitstervingsgolf. Langs de Vecht fietsend zag ik wel regelmatig egels scharrelen, op zoek naar een plekje voor de winter,

dacht ik zo. Pas na de derde keer drong het tot me door: dit is natuurlijk een teken! Vanuit de kosmos krijg ik een seintje! Misschien zelfs wel van het Wereld Natuurfonds . Ik heb daarna snel mijn hamer gevonden en mijn spijkers gezocht. Er moest gewoon iets gedaan worden.



En dit is het geworden. Toe ik het neerzette twijfelde ik of ooit een egel door zal hebben dat het voor hem bedoeld is. Voor de zekerheid heb ik het er dus maar boven geschreven, boven de ingang. Zodat er geen misverstand ontstaat.

Hebt u dieren gespot? Vertel het mij! Dan vertel ik het weer door in het volgende nummer van de Buitenpost.

## De Kikkers

*Ellen Nagel, Edo von Morgen (tuin 24)*

De fontein staat aan. Zachtjes horen we het kletteren van het water. Langs de rand van de vijver zitten twee kikkers. Ze zitten heerlijk te

zonnen.

Ze kwaken zachtjes met elkaar. Waar hebben ze het over?

Ze hebben het er vast over dat ze al zo lang wachten.

Waar wachten ze dan op? Ze zijn betoverd en waren vroeger prins en prinses in een groot paleis maar door een boze heks tot kikker gemaakt.



Alleen degene die ze kust kan hen weer prins en prinses maken. Ik probeer telkens dichterbij te komen om ze te kussen maar het lukt niet. Ze

springen weer de vijver in, blijkbaar hebben ze het daar wel naar hun zin.

Wilt u eens proberen de kikkers te kussen om ze weer in het paleis te doen wonen

Kom dan naar onze tuin toe



*(advertentie)*

Gerjan en Rutger zijn particulieren die tuinkassen tegen lage prijzen verkopen.

Waarom wij de kassen voor lage prijzen kunnen aanbieden? Het is voor ons geen broodwinning, wij hoeven dus geen hoge winsten, wij hebben geen personeel, geen winkelpand, geen grote opslag of voorraad en andere bijkomende kosten.



Wilt u meer informatie of heeft u een vraag, twijfel dan niet en neem contact met ons op: [tuinkassen@gmail.com](mailto:tuinkassen@gmail.com) of 06- 85431949



De  
hakselaar  
komt!



## Klein, klein kwekertje

*Ineke van de Pol (tuin 9)*



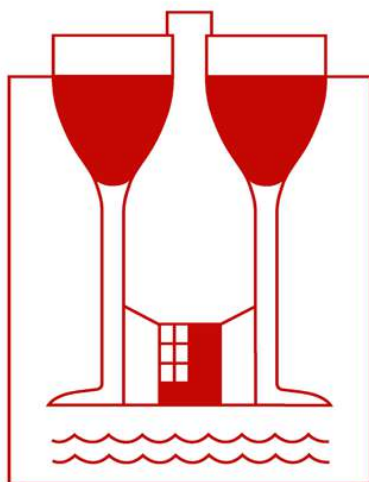
Natuurlijk is het doel van Kweeklust in de eerste plaats het gelegenheid geven om in je tuin groenten en bloemen te kweken. Maar gelukkig is er ook ruimte voor recreatie. Toen wij met onze tuin begonnen, was die één oceaan van onkruid en was het huisje een ruïne, rijp voor de sloop en nog voorzien van asbest ook. Toen zette onze buurvrouw Jeannette er al een tuinstoel neer. "Je moet aan het werk, maar het genieten moet ook al beginnen."

Bij de inrichting begonnen wij natuurlijk met allerlei planten, maar ook hebben wij wat kinderspeeltjes neergezet. Wij willen immers gastvrij zijn voor alle familieleden, ook voor de allerkleinsten. En met resultaat! Gabriël, twee jaar oud, kan naar hartenlust spelen, maar ondertussen kan hij ook leren van de natuur. In het voorjaar met Oma boontjes zaaien. Als de aardbeien en de besjes rijp zijn mag hij die plukken en eten. Maar alleen de rode en niet de groene. Zo leert hij dat die aan een plant groeien en hoe lekker die vers zijn. Uit de hand liep het toen hij de vogelkers bij buurman Harry zag. Ook die wilde hij eten. "Nee, Gabriël, die zijn niet voor mensen, maar voor vogeltjes." Als een pijl uit een boog vloog hij er vandoor. Hij haalde zijn houten speelgoedeendjes tevoorschijn en hield ze voor de vruchtjes: "Kwak kwak eten". Zo leert een tweejarige allerlei planten kennen. Toen de doperwtjes rijp waren, mocht hij Oma helpen die uit de peulen te halen. Al gauw mocht Oma niets meer. Hij moest ze allemaal zelf doen. 's Avonds had zijn moeder sperzieboontjes gekookt. Hij begon ook die open te breken en de zaadjes eruit te halen. Dat hoefde nu ook weer niet. Wat was het toch allemaal ingewikkeld! Een andere keer mocht hij helpen aardappels te rooien. Wat gek! Die groeien niet aan een plant, maar onder de grond aan de wortels. Weer wat geleerd. Worteltjes groeien ook onder de grond. Die zijn lekker, maar je moet ze eerst schoonspoelen. Dat hoeft weer niet met aardbeien. En aardappels moet je eerst schillen en koken. En appels? Die groeien weer aan een boom en kun je zo eten. Maar wel wachten tot ze rood zijn.

En wat gebeurt er na een weekend spelen en werken op de tuin? Dan moet je op maandag weer naar de crèche. En raad eens? De leidsters

hadden AH-moestuintjes meegebracht om de dreumesjes en peutertjes te leren dat groente niet in plastic bakjes in de supermarkt groeien, maar in de natuur. Alle stadskindjes uit Amsterdam Oost keken er met vieze, argwanende gezichtjes naar. Moesten zij echt hun vingertjes vuil maken? Zo niet Gabriël. "Oma tuin, oma tuin", riep hij enthousiast. "Zaaien." Ook dat woordje had hij al geleerd. Vol overgave ging hij aan het werk met zijn moestuintje.

Natuurlijk moeten we bloemen en groenten kweken. Maar we moeten ook aan onze kleinste Kwekertjes denken. Want als we die leren hoe mooi alles is, worden dat de tuinders van morgen. En we willen toch allemaal dat "Kweeklust" de volgende generaties ook nog bestaat?



**WIJNKELDER  
BROUWERSGRACHT**

*De beste wijn in elke prijsklasse*

Zie [www.wijnkelder-brouwersgracht.nl](http://www.wijnkelder-brouwersgracht.nl)  
voor ons assortiment, wijncursussen,  
proeverijen en online winkel

Brouwersgracht 202 Amsterdam - Tel. 020-624 39 69

**VOLG ONS OP FACEBOOK**

[www.facebook.com/wijnkelder.brouwersgracht](http://www.facebook.com/wijnkelder.brouwersgracht)

## Even naar nummer 100...

(Ingeborg Pouwels & Wouter Pfeiffer)

Hoewel deze uitdrukking normaal gesproken een ander betekenis heeft, bedoelen Ingeborg en ik daarmee dan: 'we gaan nog even naar onze tuin'. Wij hebben sinds dit voorjaar met veel plezier moestuin nummer 100 onder ons beheer. Al enkele keren was ons oog op deze tuin gevallen. Hoewel erg verwaarloosd, vonden wij het steeds een zeer mooi stekkie zo aan het weiland. Toen kwam de vraag of wij daar wilden gaan tuinen? Ja, heel graag, alsof het zo had moeten zijn.



*Monnikenwerk...*

Daar gingen we dan aan de slag. Behalve wat aardbeienplanten, veel Oost Indische kers en IJzerhart stond er vooral veel gras. Heel veel gras! De grond was hard en ongecultiveerd.

Buurman Wim Borsje liep op een middag langs en keek belangstellend naar ons gezwoeg.

Op enig moment vroeg hij: "Zo, zijn jullie de nieuwe tuinders hier?"

En met een enigszins triomfantelijke ondertoon vroeg hij verder:

"Zochten jullie vaste grond onder de voeten?!"

"Uh, zoiets ja..."

"Nou, dan zitten jullie op deze tuin goed!"

Gelukkig houden wij van zulke humor. Wim kende de tuin en zat niet ver bezijden de waarheid. Want vaste grond is het..... maar wel vruchtbaar.

Het is een lange tijd ploeteren geweest om al het gras en ander onkruid

te ruimen en af te voeren. Soms voelden wij ons als monniken die een stuk 'onzalig land' aan het ontginnen waren met blote handen, hak, schoffel en spade. Maar langzaam kwam er structuur in en konden we, hoewel het zaai- en plantseizoen al ver op gang was, de eerste groenten zaaien en planten. Alles wat er dit jaar nog van de tuin te halen zou zijn, was immers mooi meegenomen. Dat laatste is deels nog gelukt ook. We hebben wat boontjes, bietjes, sla en bramen kunnen oogsten. De boerenkool staat nog voor de verdere winter op het land om stuk voor stuk geoogst te worden. De zaadjes van de Oost Indischekers staan als 'kappertjes van de Lage Landen' in het zuur ingemaakt.

De pruim is professioneel gesnoeid, de rabarber en wat bloeiende planten (voor de bijen van Wim) zijn geplant. Kortgeleden hebben we drie laagstam vruchtboompjes geplant; een handappel en een moesappel en een stoofpeer.

Tot ons grote plezier kwam er onder het onkruid een bed met aspergeplanten te voorschijn! Dat was een grote wens. We zijn er namelijk dol op. Mijn vader had die thuis in zijn moestuin en ik wilde dat ook.

Wij gaan in februari verhuizen naar de Sint Anthoniestraat dus veel tijd hebben we nu niet om aan de tuin te werken. Maar in ons hoofd hebben we de plannen en indeling voor 2017 al grotendeels klaar. We kijken uit naar het nieuwe seizoen; zaaien, poten, schoffelen, wieden en hopelijk lekker van de oogst eten!

Het tuinwerk moet bij ons, zoals bij velen, wel tussen de bedrijven door gebeuren want doordeweeks hebben we gewoon een baan met een baas en verplichtingen.

### Kweeklust

Enkele dingen vielen ons direct op bij Kweeklust. Ben Tammes merkte op: "Als ik het tunneltje door ben en Kweeklust op fiets, lijkt het net of ik op vakantie ben". Dat gevoel hebben wij nu ook, raar maar waar. De tuinen en de mensen ademen rust en gemoedelijkheid uit. We zijn er tot nog toe ook alleen maar leuke (Weesper) mensen tegengekomen. We hebben hele gezellige burens en iedereen is goedgehumurd. Kortom, we hebben het erg naar ons zin op Kweeklust en we hopen nog lang en vruchtbaar te mogen tuinen op 'nummer 100'!

## Glas in lood op de tuin

*Tineke van Bottenburg (tuin 108)*

In mijn tuinhuis zie ik soms zomaar, aan het eind van de middag als de zon in het westen zakt, een patroon van kleuren op het witte wandje verschijnen; een projectie van het glas-in-lood vogeltje in het raam. Prachtig. Dat raam is, al zeker zes jaar geleden, gemaakt door Jeannette Voorneveld, zij is al heel lang glazenier. Ik had op de tuin met Jeanette en met Jan D'hous, ook al enige jaren glazenier, een gesprek over hun hobby.



Hoe kom je aan zo'n hobby? Jeannette werkt al lang met glas omdat ze het prachtig materiaal vindt, glas is haar passie. In hun huis in Amsterdam had ze al schuifdeuren met glas in lood. Die zijn meeverhuisd naar het tuinhuis van Rein, Jeannette heeft het patroon overgenomen voor de ramen van het huisje. Het leuke van glas in lood is dat je er veel verschillende dingen mee kan, ramen en deuren, maar ook kleine objecten. Jan heeft grote belangstelling voor binnenhuisarchitectuur; in dat kader heeft hij altijd veel getekend en geklust. Werken met glas in lood is een beetje daar uit voortgekomen. Als onderdeel van een klus ontstond er vraag naar een glas-in-lood raam, en zo is het begonnen. Hij doet het nu een paar jaar, met veel enthousiasme. Probleem is wel dat hij ook graag schildert en ja, dat kost ook tijd. Allebei hebben ze de beginselen geleerd via de Creatieve groep Weesp. Na een paar jaar kan je het zelf, mits je zelf gereedschap en materiaal hebt en een goede werkruimte.

Glas in lood: het woord zegt het al: je hebt kleine of grotere stukjes glas, die je snijdt in de vorm die je wilt en je verbindt ze met loodlijsten, waardoor het een geheel wordt. Een variant is het gebrandschilderde raam. Daarvoor wordt een voorstelling op glas geschilderd, dat glas wordt in een oven gebakken (600°). Om een groter oppervlak te kunnen vullen worden gebrandschilderde ramen vaak in lood gezet, gebrandschilderde glas- in -loodramen dus. In de Middeleeuwen paste men deze techniek al toe.

Aan het in lood zetten van het glas gaat veel werk vooraf. Je maakt een ontwerp op papier (of je neemt een foto), dat breng je over op een karton, je nummert alle onderdelen op plaats in het geheel en kleur, dan knip je met de loodschaar( zodat er een randje voor het lood blijft) alle

onderdelen uit. En dan komt natuurlijk het vinden van goed glas, belangrijk en spannend. Er zijn zoveel prachtige kleuren en soorten glas. Er is oud glas of op de oude wijze geproduceerd nieuw oud glas; in dat glas zitten onregelmatigheden en luchtbelletjes. Dat kan weer van invloed zijn op de lichtinval. Nieuw glas kan zeker ook mooi zijn. Soms heb je mazzel en kan je zomaar voor weinig geld een mooie grote voorraad opbouwen, soms moet je wat meer zoeken en/of voor veel geld kopen. Dan wordt het wel een dure hobby. Voor glas-in-lood kan ook Tiffany-glas worden gebruikt. Dat glas is niet doorzichtig, kan wel "gevlamd" zijn, wat weer een bepaald effect geeft. Dan volgt het glas snijden, een precies werk, zeker wanneer je ontwerp in een venster of deur moet passen. Beiden gaven aan dat dit wel het lastigste onderdeel is. En dan volgt het in lood zetten en solderen, zeker ook een precisieklus.

Voor Jan is zijn mooiste werk tot nu toe twee kleine ramen waarin oude/originele toverlantaarnplaatjes zijn verwerkt. Een prachtige oplossing om de plaatjes een nieuw leven te geven.

Een volgend project zijn klaprozen. Het mooiste werk tot nu toe van Jeanette zijn de schuifdeuren in haar huis. Beiden werken graag in hun "atelier" op de tuin, Jeannette heeft haar tuinhuis ingericht als werkplaats en werkt er graag het hele jaar. Wie werk van haar wil zien kan gewoon langskomen (tuin 9A). Jan werkt alleen in de zomer in zijn werkplaats op de tuin. Hij heeft een kleine ruimte en werkt dan vooral ook buiten. De rust en de natuur op Kweeklust zijn een grote inspiratiebron voor beide.



## Pootschepje???

*Dini Aalpol (tuin 117)*



Dit artikel uit *Groei en Bloei* hangt al een tijdje in ons tuinhuis en wil ik jullie niet onthouden:

Het klimaat warmt op en drijft ons naar buiten. Precies op tijd dus komt een groep toonaangevende 'woon- en buitenbladen' met een nieuwe beurs: OUTSIDE, waarbij alles draait om buiten leven en genieten. U voelt het al: hier wringt weer iets. Misschien zit dat in de combinatie van toonaangevend zijn en buiten genieten, alsof er een standaard is hoe dat buitengenot moet plaatsvinden.

Ik ging dus maar eens luisteren en kijken hoe we dat buiten en buiteninrichting gestalte moesten geven. Een van de grote goeroes op dit terrein legde in een stijlvolle brochure uit, hoe ver we gekomen zijn en ik wil hem hier uitgebreid en deemoedig citeren:

*Begin jaren tachtig kwam je in de tuin om je fiets uit de schuur te pakken en soms werd er op zondag koffie gedronken op het terrasje van gewassen grindtegels. Door voorlichting in de 'groenmedia' en stimulerend aanbod van tuincentra ontstond de behoefte aan een stukje natuur in de tuin. Inmiddels zijn we een stap verder. Onze vrije tijd besteden we liever loungend onder het genot van een glas rosé op ons ruime terras, dan om onderhoud te plegen aan de tuin. Binnen verplaatst zich naar buiten en we wensen buiten het zelfde design en comfort als we binnen gewend zijn. Einde citaat!!!*

Daar sta je dan met je lullige hark tussen je lullige onkruid in je lullige border!!! Naast je suffige rieten mand, waar je suffige tuinhandschoenen in zitten en je nuffige snoeischaar en dat bespottelijke pootschepje! En overal om je heen woekert het en ziet het buitengoed er uit als een lijf waar overal haar op groeit, terwijl je allang had moeten harsen en scheren. Je had allang met grind en vlonders en structuur moeten werken. Vormbomen en protheses van bamboelatten en symetrisch geplaatste betonnen bakken en volmaakt ronde bol-buxussen. LOUNGEN moeten we, met rosé!!! Ik heb gezien hoe dat moet. Je stort je tuinkamer vol met beton in bekistingen die de vorm hebben van reusachtige banken en stoelen. Daarin plaats je weerbestendige en onderhoudsarme kussens. Kies daarbij een tafel van gehard glas en

vergeet niet het tuinpad te egaliseren voor de rolkoelkast. Misschien nog een vijver met kooikarpers die zonder beplanting kunnen leven.

De prijs van die nonchalante uitstraling???????

Ik weet het niet meer meneer de tuingoeroe. Ik denk dat ik het toch ga missen, dat overwoekerde tuinpad, de versleten tuinbank, dat pootschepje en de groene weelde.!!!



Hebt u weinig ruimte voor een moestuin en ook weinig kennis van de teelt of wilt u kinderen enthousiast maken om te beginnen met het telen van groenten.

Gebruik dan de makkelijke moestuin app. Het is mogelijk om de teelt in een moestuinbak met zestien vakken helemaal te laten sturen en ondersteunen vanuit deze app. Download de app uit de App Store of Google Play en ga aan de slag.

## Reactie op het gedicht *De Berenklaauw*

*Loes Geraedts (tuin 125)*

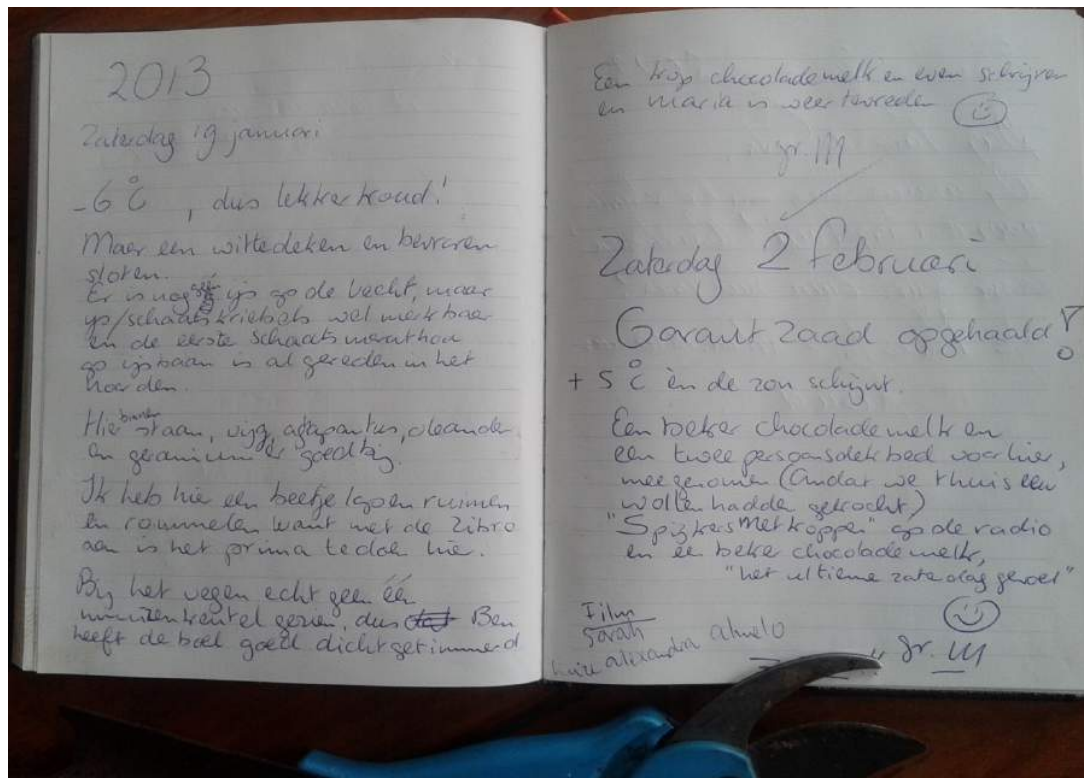
Ik, als Berenklaauw  
Voel me in het nauw gedreven  
Wie heeft dit geschreven  
Ene Jan Boerstoel  
staat onder het gedicht.  
Beste Jan, ik nodig je uit  
Pak je stoel en voel  
(Nee, niet met je handen! )  
Kom gezellig naast mij zitten,  
staan mag ook, beter Op je  
stoel,  
want je bent te klein om  
bovenop mijn bloem te kijken  
Zie en hoor je hoe het wemelt  
en zoemt.  
Wie er allemaal van mij geniet  
Het is feest daar !  
Kon jij je er maar tussen  
begeven.  
Helaas, Jan je bent te groot, te  
grof en te zwaar.  
En dan nog dit:  
Zag je mijn ingesloten kracht,  
als mijn bloem op tevoorschijn  
springen staat.  
Ja Jan, daar word je stil van  
Laat ik het hier maar bij laten.



## Mollenpad

(Marieke da Costa, tuin 6b)

Al heel wat jaartjes ligt er bij ons in het tuinhuis een schrift op tafel.



Ons tuindagboek van Kweeklust. Notities, hoe ik geniet van het werken in de tuin, ideeën voor beplanting of dat ik baal, dat de slakken hun buikje weer rond hebben gegeten. En mijn vader, die ook kan genieten van werken in de tuin, laat via het schrift weten wanneer hij geweest is.

Al bladerend voor de Buitenpost, een paar dagboek aantekeningen 2012/2013:

26 maart 2012 Ik heb voorjaars schoonmaak kriebels, thuis niet, maar hier wel. Het boekenkastje leeggehaald, hij gaat ERUIT! Ruimen, dat voelt goed. Afvoeren doen we van het weekend wel.

31 maart 2012 De afvoer van het boekenkastje ging perfect! Het heeft nog geen minuut bij het hek gestaan. Ben en ik wilden het neerzetten en er kwam een jongen aan, die net een huisje heeft op Kweeklust. We maken een grapje over "antiek, gratis meennemen!". En hij nam het direct mee. Geweldig, dat scheelt weer gesjouw naar het GAD!

27 mei 2012 Eerste Pinksterdag "Heerlijk, heerlijk, heerlijk, Here God Almachtig" ! Het lukt ons steeds beter om op de tuin ook te luieren en ontspannen. Parasols staan, hangmat (nieuwe plek achter het huis) ligstoelen.... wat je wil. Zon en/ of schaduw, het kan allebei en Ben heeft voor de bank gekozen, kussentje erbij en op dit moment ligt hij te snurken. Vanavond blijven we, voor het eerst van dit jaar, hier slapen.

28 mei 2012 Gisterenavond lekker fikkie gestookt. Het bed ligt prima en is zo uitgekapt. Vanmorgen werden we vroeg wakker door de zon die recht in ons gezicht scheen. Lawaai van kwakende kikkers en vogels en twee hazen in het weiland. Later op de ochtend een ringslang toen ik water uit de sloot haalde. Pa, advies van onze buurman op het pad: plankjes en stenen trekken slakken aan, die blijven vochtig.

20 augustus 2012 Een tropisch weekend achter de rug! Twee nachten onder de klamboe geslapen, totaal geen last van muggen. Zaterdag 30 en zondag 36 graden, ik lag het liefst in de hangmat met mijn voeten in een pan met water en het boek 'Keukenmeiden'. 's Morgens vroeg wat rommelen, maar verder niet zo productief, dat mag met dit tropische weer. De buitendouche is heerlijk voor de verkoeling.

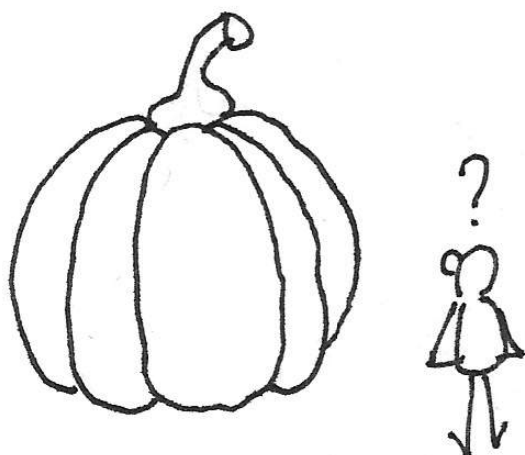
28 oktober 2012 Ben bezig geweest met een nieuwe regenpijp voor de regenton. De ton is leeg en omgedraaid. Ik heb gesnoeid en huisje winterklaar gemaakt; de w.c is kast geworden. De Zibro is gevuld en voor de ouderwetse petroleum moeten we nog lampenolie halen. De waterleiding en afvoer zijn doorgeblazen en worden niet meer gebruikt. Pa, koffie, thee en chocolademelk kan gemaakt worden met water uit de jerrycans. De winter mag komen!

22 november 2013 Ingebroken! Maar we blijken niet de enige te zijn (14 x). René heeft ze vannacht betrapt, ze zijn gevlucht en "de buit" is gedeeltelijk achtergelaten. Bij ons zijn ze via het kleine raampje en het keukenraam achter, binnengekomen. Het is opvallend: twee kranen eraf, kleding, eten uit de broodtrommel, keukenkastje en men heeft koffiegezet. Eigenlijk triest. Gelukkig geen leidingen gesloopt, die zijn bij ons niet zo zichtbaar. Ik heb de koperen bel van de marine van Ben's vader teruggevonden tussen de achtergelaten buit. Inclusief scheermesjes, geurtje, douchefris....Triest, triest..... Politie is vannacht hier geweest inclusief speurhonden.

23 november 2013 Ben ziet nog meer dingen die meegenomen zijn:  
Bodywarmer, jas en leesbrilletjes. Als iemand het nu koud heeft,.....  
trek lekker aan!



*Hallo tuinleden,  
Wie heeft er een grote pompoen te leen,  
Hans Hoenderdos zoekt er eentje.  
Als beloning krijgt u van hem 2 heerlijke flessen wijn  
Graag een reactie*



Deze vraag kregen we onlangs toegestuurd. Nu ben ik van nature helemaal niet nieuwsgierig hoor, echt niet! Maar wat zou Hans Hoenderdos nu met die pompoen gaan doen? Die gedachte flitst dan wel door je heen. Wat zou het zijn? Het moet wel iets belangrijks zijn, per slot van rekening zoekt hij er al een tijdje naar. En hij kan maar geen geschikte vinden; niet zomaar elke pompoen

komt in aanmerking, dat kun je wel concluderen. Het moet wel een bijzondere pompoen zijn. In ieder geval een grote, dat weten we. Maar misschien ook wel met een bijzondere kleur, diep oranje of zo. Of met van die bobbels, van die vreemde uitstulpsels. Ik heb me al langer afgevraagd waar die vreemd uitziende pompoenen voor zijn, waarom ze zo populair zijn. Maar Hans Hoenderdos weet het blijkbaar. Hij blijft maar zoeken, en geeft zelfs twee flessen wijn, nee, twee flessen *heerlijke* wijn om er een te pakken te krijgen. Het moet wel iets belangrijks zijn.

*Gijs van Dalven (tuin 21)*

Kom ook  
naar **De Tuinwinkel**

**Gratis  
koffie!**

**Korting!**

**Kopen**  
In de tuinwinkel kun je alles kopen wat voor de tuin nodig is.  
Bestellen via de Garant zaadlijst is ook nog eens 15% korting!

**Voorraad**  
Altijd in voorraad: Potgrond, tuinaarde, turfmolm, zand, compost, Tonkinstokken, meststoffen, bestrijdingsmiddelen enz.

**Huren**  
U kunt ook in de winkel terecht voor het huren van de tuintrekker en het trilapparaat.

**Openingstijden**  
Zomermaanden (mrt t/m nov): u bent iedere zaterdagmorgen 11-12 uur van harte welkom.

**Plantjesmarkt**  
Ook voor 2017 staat de plantjesmarkt weer op de kalender. Stekjes, zaailingen, enz.

Wij hopen u vaak te zien in de winkel, wij wensen u een goed, gezond en fijn tuinjaar.  
Agnes, Nico, Wim en Wil

*Onze voorzitter:  
In de winkel leert u uw medetuinleden kennen, u praat over het wel en wee van de vereniging, over de problemen van de tuin waarbij de ander u met zijn ervaring kan helpen.*

*Hier in de tuinwinkel krijgt het gevoel lid te zijn van een vereniging.*

Ik huil oprecht tranen

Veel medelijden met het torretje  
op mijn beslagen raamkozijn.  
Het kruipt heen en weer.  
Soort van ijsberen.  
Wat denkt het nou wel?  
Het loopt maar heen en weer.  
Wat denkt het nou te weten?  
Het denkt zichzelf heen en weer.  
Het weet zichzelf heen en weer te denken.  
Het weet daar weinig van.

Zo deerniswekkend.  
Het gaat maar zonder te weten heen en weer  
en heen en weer gewetenloos,  
op niet veel meer dan een paar vierkante centimeters  
geeft het niet op.  
Wat niet?  
Dat niet te denken sterkt het torretje  
in zijn heen en weer.  
Ik kan wel janken en doe het.  
En fluister illusieeloos: leg je erbij neer,  
imiteer je nietige zelf niet meer.  
Hoe ijdel ook, vind zelf jezelf uit.

*J.J.M. (Hans) Krabbe (tuin 10 c)*

